

Și ca urmare, părinții lui Dan i-o făcură cadou. Era o bicicletă galbenă, care le plăcea mult copiilor și așa cum se înțeleseră s-au jucat amândoi cu ea.

Dar într-o zi...

Dan ar fi spus mai multe, era foarte supărat pe colegii lui, dar Andrei, fire împăciuitoare, interveni:

Dan, iartă-l, nu știe de înțelegerea noastră și e mai bine așa. Să nu vă certați, ca nu cumva bucuria noastră să fie umbrită de un gest necugetat.

Hei, și noi avem biciclete, hai să te joci cu noi. Vrei să ți-o strice ăsta?

Dacă nu era el să mă ajute...

Cei doi băieți, prieteni de acum, pleacă liniștiți. Andrei își făcu un prieten de încredere, Dan știa de acum că ceea ce trebuie prețuit cu adevărat e credința și inocența, iar nu lucrurile trecătoare.

Iar ceilalți colegi au rămas nedumeriți de prietenia și purtarea lor. Acest lucru poate fi spre folosul lor și al altora.

Grafică și text: Gheorghe Strugaru, Suceava

„Bogați” și „săraci”

Prof. Irina Buta, Suceava

Deși oamenii obișnuiesc să se categorisească în „bogați” și „săraci” în funcție de bunăstarea materială, trebuie să menționăm că în realitate săraci sunt cei care nu-L au pe Dumnezeu, bogați fiind cei care L-au primit pe Dumnezeu în inima lor și-L păstrează cu sfințenie.

O vorbă înțeleaptă spune că surplusul bogățiilor este neajunsul săracilor. Prin urmare bunăstarea cuiva este îngăduită de Dumnezeu pentru a compensa, prin dărnicia izvorâtă din iubire, lipsa altcuiva. Bogăția nu este rea în sine. Depinde de atitudinea noastră față de ea, de modul în care o dobândim și de modul în care o folosim. Bogăția fără milostenie poate fi dăunătoare, devenind o piedică serioasă în calea mântuirii, deoarece conduce ușor spre îmbuibare, desfrânare, egoism, mândrie, griji deșarte și, poate, dispreț față de ceilalți.

Când îmbogățirea devine o preocupare excesivă, este o închinare la idoli, îndepărtându-ne de Dumnezeu. Astfel, Mântuitorul îi spune tânărului bogat: „mai lesne este să treacă cămila prin urechile acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu” (Evanghelia după Matei 19,24).

Cel care își face din bogăție un scop în viață, nu ezită să folosească și căi necinstite pentru a-și atinge scopul. În acest caz Duhul Sfânt ne învață că „mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor” (Psalmul 36,16).

Mântuitorul ne sfătuiește: „Nu vă adunați comori pe pământ..., ci adunați-vă comori în cer... Căci unde este comoara ta, acolo este și inima ta” (Matei 6,19-21). În cer se pot aduna comori prin milostenie, care poate fi: materială și spirituală. Milostenia materială este potrivită pentru cei înstăriți, iar milostenia spirituală (prin rugăciune, cuvânt de folos, îmbărbătare) poate fi făcută de orice om.

Cel care are mai mult decât îi este necesar să nu se mândrească și să nu disprețuiască pe fratele său care nu are, ci să-și întindă mâna sa iubitoare plinindu-i lipsa. Iar cel care nu are, să se bucure de dragostea milostivă a fratelui făcând rugăciuni pentru binefăcătorul său.

Dumnezeu a îngăduit astfel lucrurile pentru a da prilej de manifestare și sporire a iubirii între oameni, căci dacă nu avem iubire, nu ne asemănăm cu Dumnezeu, Care este iubire (I Ioan 4,8) și nu ne putem bucura de comuniunea cu El nici în această viață și nici în cea viitoare.

Concurs: Faceți un eseu cu titlul: **Cum pot deveni prieten pentru alții?**

Cele mai frumoase eseuri vor fi premiate cu cartea "Codul bunelor maniere".